

Bitva u Mostu

KRVAVÁ PORÁŽKA
PRAŽSKÝCH HUSITŮ

Vydáno
k 600. výročí
bitvy u Mostu
1421–2021

Napsal: Mgr. Jiří Šlajsa

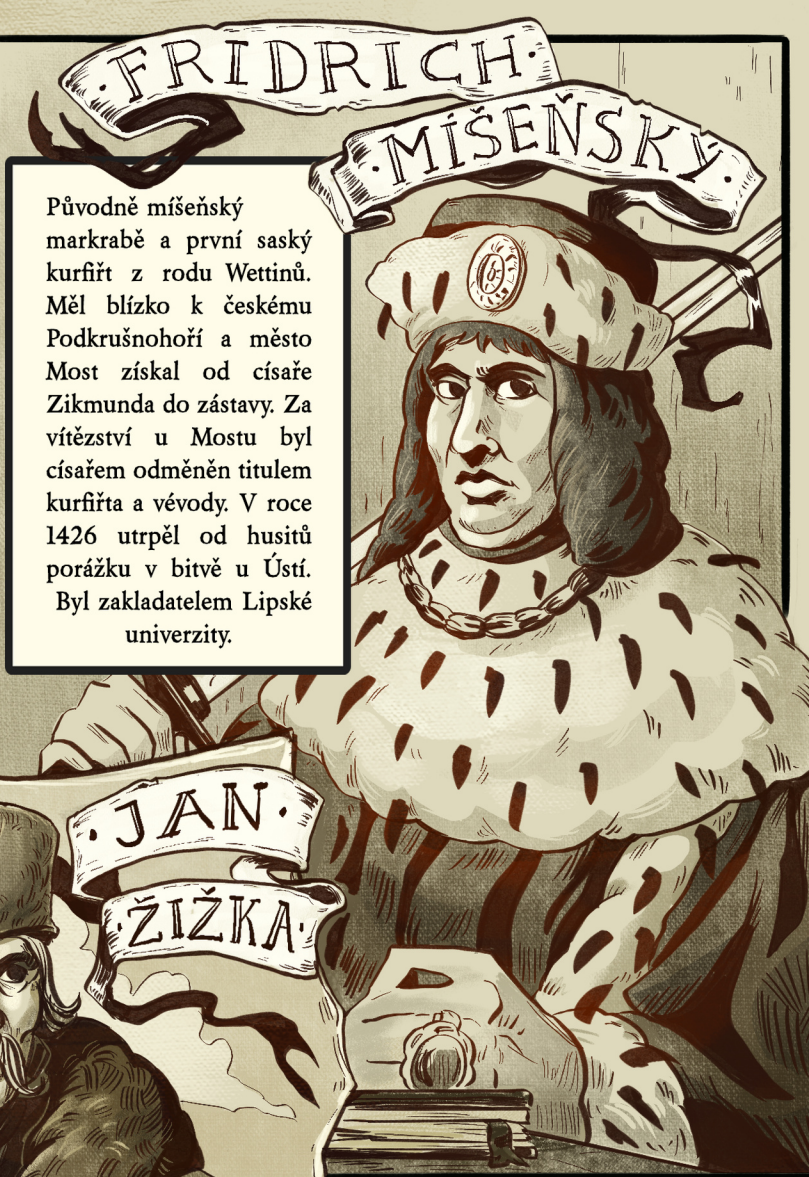
Nakreslila: Mgr. Katrin Buttigová

Vydalo: Oblastní muzeum a galerie v Mostě 2021

Tisk: Tiskárna K & B

Radikální pražský husitský kazatel v chrámu Panny Marie Sněžné na Novém Městě a miláček pražské chudiny. Původně snad premonstrátský mnich. Jeden z vůdců lidu při první pražské defenestraci. Od června 1421 byl v podstatě vládcem Prahy. Velitel pražské výpravy proti Mostu v létě 1421. V březnu 1422 zajat, odsouzen a popraven konzervativními pražskými kališníky.

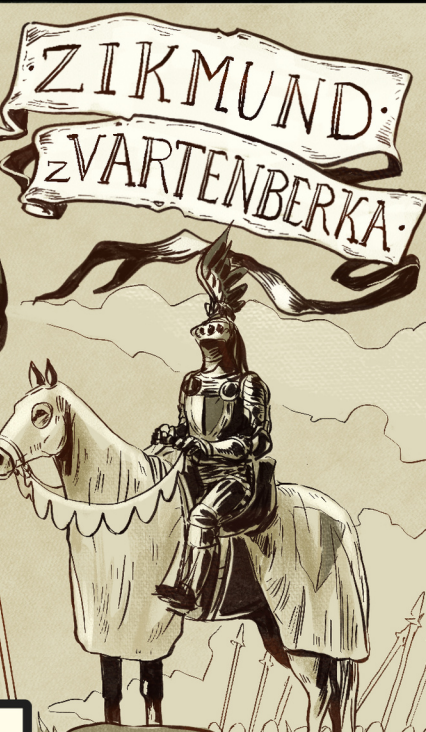
Původně míšeňský markrabě a první saský kurfiřt z rodu Wettinů. Měl blízko k českému Podkrušnohoří a město Most získal od císaře Zikmunda do zástavy. Za vítězství u Mostu byl císařem odměněn titulem kurfiřta a vévody. V roce 1426 utrpěl od husitů porážku v bitvě u Ústí. Byl zakladatelem Lipské univerzity.

Původně Mikuláš z Újezdu, byl zakladatelem rodu Lobkoviců. Pocházel z chudého zemanského rodu, ale díky svému vzdělání se stal jednou z nejvlivnějších osob na dvoře krále Václava IV. Původně patřil k přívržencům Jana Husa, ale později patřil mezi katolické straníky císaře Zikmunda. Patřil k hlavním katolickým šlechticům v Podkrušnohoří.

Legendární husitský vojevůdce a vůdce nejprve táborského a později východočeského husitského svazu. Na tažení proti Mostu se táboritě ani on nepodíleli, ale Žižka sám se v Praze léčil po svém zranění u hradu Rabí. Po mostecké porážce vytáhl k Lounům, pro případ, že by katolická vojska chtěla proti městu zaútočit.

Tento zástupce významného českého rodu stál zpočátku na straně císaře Zikmunda. V roce 1426 přešel na stranu husitů, kde byl zástupcem umírněné šlechty. Byl známý svojí válkou proti šesti lužickým městům, tzv. šesti-městí. Po nástupu Albrechta Habsburského na český trůn byl obviněn ze zrady a zatčen. Zemřel jako vězeň na hradě v Jindřichově Hradci.

PRAHA "POVSTAŇ, POVSTAŇ /
VELIKÉ MĚSTO
PRAŽSKÉ!"

Na začátku července roku 1421 vytáhla pražská husitská vojska pod velením Jana Želivského na výpravu proti katolickému Podkrušnohoří a jeho hlavní opoře, královskému městu Most.

Cestou se pražané spojili s vojskem Žateckých a ve dnech 12. až 20. července dobyli katolická města Bílinu a Duchcov, obsadili klášter v Teplicích a klášter v Oseku pobořili.

Teprve po 22. červenci dorazila husitská vojska k Mostu. Rozložila se v Zahražanech, kde vyplnila i zdejší slavný klášter...

... a započala s obléháním mosteckého hradu Hněvína, zvaného tehdy Landeswarte. Právě hrad byl klíčem k dobytí celého města. Avšak ten obláhatelům odolával.

VIDÍŠ TO,
BRATŘE?
JDOU NA
NÁS!

HROME!

Mostečtí ale včas požádali o pomoc míšeňského markraběte i české katolické pány Mikuláše z Lobkovic a Zikmunda z Vartenberka. Ti společně se svým vojskem přitáhli 5. srpna k Mostu, kde překvapili přítomné husity. Obě vojska se spolu navečer prudce srazila na kopistské pláni před Mostem.

HEILIGE
MARIA,
MUTTER
GOTTES!

SMRT
KACÍŘŮM!

ZA KRÁLE
ZIKMUNDA!

DO NICH!

BIJTE
JE! NIKOHO
NEŽIVTE!

AAAGHR!

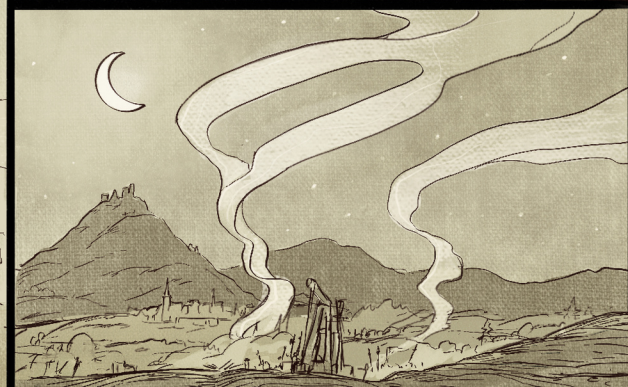
HRRR!

ŘÁDNĚ
MÍŘ! DO
PEKLA
S NIMI!

Pražané nápor nevydrželi
a byli nuceni ustoupit...

TÁHNI
K ČERTU,
TY LŮZO
KACÍŘSKÁ!

UTEČTE!

... a přicházející tma změnila husitský ústup v bezhlavý útěk. Husité již Most nikdy nedobyli a ten po celou dobu husitské revoluce zůstal na straně císaře Zikmunda. Staré město i hrad od té doby zmizely, ale pověsti o husitech před Mostem přetrvávají dodnes.